

har været udredede af disse, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Oluf Jensen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Der har forud været indhentet Erklæringer saavel fra Købstadforeningen, der har anbefalet det, som fra Skoleraadene, der ligeledes har anbefalet det, og jeg synes, det er en rimelig og nødvendig Følge af det Lovforslag, som i December Maaned blev vedtaget for Tjenestemændenes Vedkommende. Hele Udgiften, det drejer sig om, er i og for sig ikke stor, den er efter de Oplysninger, der er indhentede fra Skoleraadene, kalkuleret til 10,000 Kr. aarlig. Paa den anden Side vil det være til stor Gavn for Enkerne at faa denne Efterløn i de tre Maaneder efter Mandens Død; det er, som jeg allerede berørte ved Behandlingen af Lovforslaget om Efterløn til Statstjenestemænd, en Bestemmelse, som allerede er indført i adskillige Kommuner ogsaa for Lærernes Vedkommende, og Kommunerne har da selv maattet udrede Efterlønnen, eftersom der ikke har eksisteret en Lov desangaaende. Nu skal Udgifterne fordeles paa Kommunen, Stat og Skolefond i det Forhold, i hvilket de udreder de andre Udgifter vedrørende Lærerne, hvad jeg anser for en meget naturlig Fordelingsmaade.

Jeg vil kun gøre en lille Bemærkning, som jeg ogsaa fremsatte, da Lovforslaget om Efterløn til Statstjenestemænd var til Behandling, angaaende en Bestemmelse, som jeg havde ventet var blevet indført i dette Lovforslag, nemlig en Bestemmelse om, at denne Lov træder i Kraft straks. Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at naar alle er enige i, at der er Trang til en saadan Lov, bør man ikke lade Folk, som, efter at Loven er blevet forelagt, har grundet Haab om, at de, hvis der skulde hænde noget, vil kunne nyde godt af den, blive skuffet, hvis der muligvis indtræffer Dødsfald imellem Lovens Vedtagelse og dens Bekendtgørelse. Det havde været naturligt at lade Loven træde i Kraft straks og ikke, som det nu er Meningen, først en vis Tid efter Bekendtgørelsen i Lovtidende. Der vil derved kunne gaa nogle Maaneder før dens Ikrafttræden, hvorved man kan komme til at begaa en Uret mod dem, som mister Forsørgeren i denne Mellemtid. Hvis der ellers skulde stilles Ændringsforslag til Lovforslaget, vilde jeg have henstillet, at der i Lov-

forslaget blev optaget en Bestemmelse om, at denne Lov træder i Kraft straks.

Jeg maa maaske ogsaa tillade mig at gøre en redaktionel Bemærkning til Lovforslaget. Der maa være en Fejl i § 2, hvor der i trediesidste Linie staar „i Medfør af Bestemmelsen i Anordning af 29. Juli 1814 for Landet § 64. . . .“. Der skal vistnok staa: „Anordning af 29. Juli 1814 om Almueskolevæsenet“ o. s. v. Der maa være faldet nogle Ord ud der, som det muligvis vilde være heldigt at faa sat ind inden anden og tredje Behandling.

Idet jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, vil jeg rette den Anmodning til den højtærede Minister, om han vil være lige saa velvillig, som den højtærede Finansminister lovede at være sidst, og sørge for, at naar Bestemmelsen „Træder i Kraft straks“ ikke kommer ind i Loven, Loven da hurtigst mulig bliver bekendtgjort i Lovtidenden, at det ikke skal gaa, som det ofte gaar, at det varer Maaneder, inden Loven bliver bekendtgjort, og at der derfor kan hengaa lange Tider, inden de paagældende kommer til at nyde godt af den.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal ikke ved denne Lejlighed forny den Debat, jeg ved den nævnte Lejlighed havde med det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh), men jeg synes dog, at jeg bør sige til det ærede Medlem, at det ikke er muligt at anvende disse Love om Efterindtægt saaledes, at en Enkemand efter en Kvinde, der har været i Statstjeneste, kan faa Efterløn, af den simple Grund, at dansk Lovgivning overhovedet ved Pension kun forstaar en Pension, der udbetales til en Tjenestemand's Enke eller uforsørgede Børn. Hvis vi skulde forstaa Bestemmelsen, saaledes som det ærede Medlem ønsker det — jeg skal i og for sig ikke diskutere dette Ønske, for det har vi jo gjort —, saa krævedes jo dertil en Forandring af den almindelige Lovgivning, og jeg er ikke ganske klar over, om det ærede Medlem mener, at vi skal gaa til en saadan Forandring. Det kunde man jo gøre ved at optage Pensionsloven i Almindelighed til Gennemsyn, men ellers mener jeg ikke ret vel, at man kunde gøre det, medmindre naturligvis Rigsdagens samtlige Partier ønskede, at vi nu skulde forhandle den Art Sager.

Jeg maa maaske sige til den sidste ærede Taler (Oluf Jensen), at Finansministeriet har handlet, saaledes som jeg under den Lovs Behandling, som laa under mig,